

Kubata

$\text{♩} = 170$

Ku - ba - to, Ku - ba - to, zbu-dov-ský se - dlá - če,

když na tě vzpo-me - nu, srd-ce mi za - plá - če.

Srd - ce mi za - plá - če a du - še za - bo - lí

nad pan-skou po - ro - bou, pý-chou a své - vo - lí.

2. A kdo by nevěděl, že rychtář Kubata
před časy dávnými hlavu dal za Blata.
[:Na zbudovská Blata pěkná podívaná,
tichými vískačemi jsou jak opásaná./]

3. Kolem Blat rybníky jako stráž převěrná
a z dálí žehná jim Šumava nádherná.
[:Opodál zvedá se překrásná Hluboká,
na skromné sousedky pohlíží z vysoká.:]